

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 31-A DUPĂ RUSALII

*Vindecarea orbului
din Ierihon*

†) SF. CUV. GHEORGHE DE LA
CERNICA ȘI CĂLDĂRUȘANI;
SF. PROROC SOFRONIE

Ne aflăm în Duminica a 31-a după Rusalii, Duminica în care am ascultat pericopa evanghelică de la Luca cap. 18, care ne istorisește minunea vindecării orbului aflat la marginea cetății Ierihon.

Această minune s-a întâmplat în momentul când Domnul urca din Galileea spre Ierusalim către cinstitele Sale Pătimiri, făcând un scurt popas în cetatea Ierihonului.

Ormul despre care ne vorbește Evanghelia acestei Duminici era cu totul sărman. Nu era numai orb ci era și cerșetor, adică un om sărac care trăia din mila semenilor săi. Într-o bună zi, acest orb tresare la zgomotul produs de o mare mulțime care îl urma pe Mântuitorul Hristos și se interesează de cele care se petrec acolo de față. I se spune că trece Iisus Nazarineanul, căci mulțimea din Ierihon nu știa alte amănunte despre Acesta. Interesant este că orbul depășește această înțelegere îngustă a lumii și dorește cu orice preț să cunoască adevărul despre Cine este Cel Care trece prin apropierea lui. Auzind Cine trece prin fața lui, orbul cere milă de la Hristos și primește în schimb nu numai vederea cea trupească, dar și mântuirea sufletului.

Orbul și-a dorit să vadă, iar Domnul i-a redat lumina ochilor. Primul lucru pe care l-au văzut ochii lui a fost fața Mântuitorului lumii. Cât de fericiți au putut fi ochii acestui orb când au văzut nu numai lumina zilei, ci pe Cel Care este Însuși Lumina lumii. Cât de puternic se va fi imprimat chipul lui Hristos pe retina acestor ochi creați din nou prin puterea credinței în Domnul?! Deci orbul acesta avea o credință puternică în sufletul său și anume credința că numai Iisus din Nazaret îi poate dărui lumina ochilor. Credința sa nestrămutată sau stăruitoare crește în timp ce Mântui-

VINDECAREA ORBULUI DIN IERIHON

torul se apropie de el. Cu cât înainta mai mult Iisus spre locul unde se afla orbul, cu atât acesta sporea în rugăciunea sa simplă dar arzătoare, zicând: „Fiule al lui David, miluiește-mă!” (Luca 18, 39).

Grea este orbirea trupească, dar orbirea sufletească este o mai mare tragedie, mai cumplită decât cea trupească. Astăzi, acest flagel este foarte extins, pretutindeni și peste tot. A fi împotriva adevărului, a Bisericii, a lui Dumnezeu, a promova neadevărul, erezia, falsitatea, a lupta împotriva binelui, este rezultatul orbirii sufletești. Degeaba și fără valoare sunt ochii trupești, dacă cei ai sufletului sunt întunecați. Nonvaloarea și mediocritatea devin realități zilnice, din păcate fiind mediatizate cu ostentație și virulent, cu scopul înlocuirii adevăratelor valori. Mereu și peste tot se cultivă flagrant și brutal răul, sub toate aspectele și formele lui de manifestare. Odată cu vindecarea orbului din Ierihon ar trebui să ne cercetăm pe noi înșine în a deosebi binele de răul pervers și viclean, ce este adulat și mediatizat de cei ai răului. Adevărata și nepieritoare lumină a ochilor ne-o dă

Izvorul luminii, Cel ce este „Lumina lumii” (Ioan 8, 12), Care a venit în lume să ne lumineze pe fiecare dintre noi. Prin credință, descoperindu-L pe El, putem și noi să devenim purtători de lumină în această lume a întunericului, lume care se afundă din ce în ce mai mult în necredință și uitare de Dumnezeu.

Orbul din naștere - acum vindecat - ne arată că Dumnezeu este aproape de suferințele oamenilor și este sensibil la chemarea lor, atunci când ei îl cheamă și este milostiv când I se cere milă și îndurare. Orbul s-a vindecat dar nu a uitat să mulțumească lui Dumnezeu, pentru că L-a urmat pe El ca un adevărat misionar și mărturisitor al mesianității Sale și al facerilor Sale de bine. Astfel, orbul tămăduit din Ierihon a devenit un dascăl pentru oamenii din timpul său și pentru noi cei de astăzi. Văzând rugăciunea lui, Biserica a învățat să stăruie în rugăciune invocând mila sau iubirea milostivă a lui Dumnezeu cu aceste cuvinte: „Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!” sau „Doamne, miluiește!” ❖

Părintele Adrian Chiriță

Al doilea hram al Parohiei Șerban Vodă

SFÂNTUL IERAH NICOLAE – MARE FĂCĂTOR DE MINUNI

Pe 6 decembrie îl vom cinsti pe Sfântul Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei. Având și o părticică din sfintele sale moaște în biserică, să i serbăm cum se cuvine praznicul, bine știind că este un ocrotitor atât al parohiei noastre cât și un blând ajutător al familiilor noastre.

Sfântul Nicolae este un sfânt la care românii au multă evlavie. A fost patronul unor domnitori luptători, precum Vlad Țepeș, ctitorul Comanei, sau Mihai Viteazul, cel care a ridicat Mănăstirea Mihai Vodă din București. Același domnitor a adus pe la anul 1599 mâna dreaptă a Ierarhului Nicolae în capitala Țării Românești, aceasta aflându-se astăzi la Biserica Sf. Gheorghe Nou. Încă de pe la începutul Evului Mediu, multe biserici sau mănăstiri de pe lângă curțile domnești sau boierești au avut acest hram.

Sfântul Nicolae a venit pe lume pe la anul 270 în Patara. Părinții sfântului, Teofan și Nona, l-au crescut în credința cea adevărată, creștină. Numele copilului, Nicolae, tradus din limba greacă, înseamnă „biruitor de popor”, prevestind cumva că sfântul se va arăta biruitor al răutății spre folosul de obște al lumii.

De mic Nicolae se arată a fi milostiv și iubitor de rugăciune. Unchiul său, episcop al Cetății Patara, îi sfătuiește pe părinții săi să-l lase să devină slujitor al lui Dumnezeu, ceea ce s-a și întâmplat. Murind însă părinții săi în timpul unei epidemii, tânărul preot, unicul moștenitor al averii, o împarte celor nevoiași. „Mâna lui, mărturisește Simeon Metafrastul, era întinsă către săraci ca un râu cu apă multă care curge cu îndestulare”. Prin milostenia sa, sfântul a ferit de la desfrânare pe cele trei fete ale unui om bogat scăpat din Mira, care din cauza sărăciei căzuse în deznădejde. Datorită celor trei punți cu aur aruncate pe fereastra casei omului aflat în nevoie, fiicele celui ajutat de preotul Nicolae s-au putut căsători.

Alegerea Sfântului Nicolae ca episcop pe scaunul Mirei în locul lui Ioan, ierarhul cetății, s-a făcut în chip minunat, căci adunându-se toți episcopii provinciei au ținut sfat pe cine să aleagă în tronul arhiepiscopal. După multă rugăciune, unui ierarh bătrân i s-a descoperit un tânăr cu chip luminos care i-a poruncit: „Mergi de cu noapte și stai la ușile bisericii și ia seama la cine va intra mai înainte decât toți în biserică. Acela este îndemnat de Duhul Meu. Deci luându-l cu cinste să-l puneți arhiepiscop. Numele bărbatului aceluia este Nicolae”. Vestea aflării bărbatului de Dumnezeu arătat a străbătut repede toată cetatea Mirei și mulți credincioși s-au adunat

pentru a-l vedea pe cel ales a fi părintele lor duhovnicesc.

Fiind sfințit arhiepiscopul cetății Mira, Sfântul Nicolae s-a făcut tuturor „îndreptător credinței și chip al blândeților”, model de viețuire păstorilor lui. Fiind însă vremuri de prigoană împotriva creștinilor în timpul împăraților Dioclețian și Maximian, și ierarhul Nicolae a avut parte de suferință și a răbdat foame, sete și strămtorare. Dar odată cu urcarea pe tron a împăratului

Constantin cel Mare, creștinii au fost eliberați din temniță și li s-a permis să-și officieze cultul religios în mod liber. Alături de ceilalți Sfinți Părinți, arhiepiscopul Mirelor Lichiei a fost prezent la primul Sinod Ecumenic, convocat în anul 325 de împăratul Constantin cel Mare, sinod în care s-a combătut erezia lui Arie.

Multe minuni a săvârșit Sfântul Nicolae încă din timpul vieții sale. A scăpat cetatea Mira de o foamete mare, arătându-se în vis unui negustor ce avea o corabie plină cu grâu. Descoperindu-i-se în vedenie, sfântul i-a dat trei galbeni arună și i-a poruncit să meargă în cetatea Mira pentru a vinde grâul. Iar negustorul ascultând pe sfântul a mers în cetate, povestind celor de acolo vedenia avută.

Sfântul Nicolae este socotit a fi și patronul marinarilor. Se știe că ierarhul Mirelor a potolit furtuni pe mare, salvând viața celor aflați în primejdie.

În ziua de 6 decembrie a anului 346, sfântul și-a săvârșit viața sa pământească, mergând la Hristos. Numeroase minuni s-au săvârșit de sfintele moaște ale plăcutului lui Dumnezeu. Acestea au izvorât mir și mulți bolnavi s-au vindecat de neputințele lor trupești și sufletești. Căci duhurile cele rele erau izgonite prin rugăciunea la acest mare sfânt al Bisericii. ♦

De ce iubesc România?

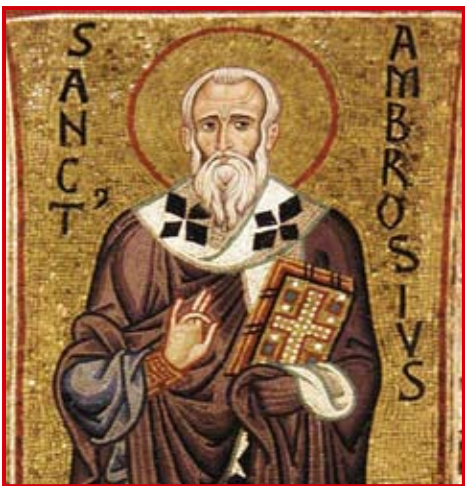
Marti, 28 noiembrie, la Școala gimnazială nr. 103 din Parohia Șerban Vodă elevii și profesorii au organizat un mini spectacol intitulat „De ce iubesc România?” În pragul unor sărbători importante pentru Biserica și țara noastră - Sfântul Apostol Andrei și Ziua Națională a României – s-a dorit ca elevii să fie implicați în cunoașterea tradițiilor, a obiceiurilor și sărbătorilor noastre vis-a-vis de sărbătorile de import care nu sunt în spiritul poporului nostru.

Copiii au vorbit despre Sfântul Apostol Andrei, despre tradițiile care se păstrează în lumea satului până în zilele

noastre. N-au lipsit din acest spectacol poeziile și cântecele. Așa cum vedeți, elevii au cinstit zilele noastre de sărbătoare îmbrăcând frumoase costume tradiționale.

Părintele Adrian Chiriță a participat cu bucurie la acest eveniment, vorbindu-le copiilor despre Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat, Ocrotitorul României, și despre Ziua Națională a României.

Mulțumim doamnei profesoare Minodora Cîrstoiu, cea care a organizat acest eveniment și care ne-a oferit cu amabilitate informații și imagini de la acest spectacol. ♦

SFÂNTUL IERARH AMBROZIE, EPISCOPUL MEDIOLANULUI

7 decembrie este pentru Parohia Șerban Vodă o altă zi de sărbătoare căci este prăznuit Sfântul Ierarh Ambrozie, episcopul Mediolanului, ale cărui moaște se află și în biserica noastră. Aceste moaște au fost primite din partea Arhiepiscopiei Catolice de Milano. Prin Înalta rezoluție nr. 7.419 din 25 iulie 2017, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a acordat Înalta binecuvântare Parohiei Șerban Vodă în vederea primirii din partea Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Milano a unor fragmente din sfintele moaște ale mai multor sfinți printre care și Sfântul Ambrozie de Milano.

A primit o aleasă educație la Roma, având studii în literatură, drept și retorică. La moartea episcopului de Milano în anul 374, scaunul episcopal rămâne vacant; între ortodocși și arieni ale loc o acerbă dispută pentru succesiune. Ambrozie ține un discurs conciliator, care îi atrage simpatia poporului, care îl aclamă ca succesori al lui Auxentie, deși Ambrozie era încă numai catehumen. Învață intensiv teologia sub supravegherea preotului Simplician din Roma. Își împarte averea săracilor. Este botezat, hirotonit, trecând repede prin toate treptele clericale, până ce devine episcop al

eparhiei de Milano.

A apărat credința ortodoxă în fața arienilor, foarte influenți la Mediolanum. A fost un predicator foarte popular și respectat; a introdus o serie de reforme în oficierea slujbelor. Tradiția liturgică întemeiată de el se păstrează parțial până astăzi în Biserica Catolică din Milano, sub numele de „ritul ambrozian”.

Sfântul Ambrozie a trecut la Domnul pe data de 4 aprilie 397. Urmașul lui Ambrozie ca episcop al Milanului a fost Simplician. Și moaștele acestuia se află în biserica noastră. ❖

Sfântul Ambrozie (340-397) a fost unul dintre marii Sfinți Părinți ai Bisericii, episcop de Mediolanum (Milano) (374-397), teolog, autor al unui mare număr de scrieri apologetice, omiletice, de teologie morală etc., apărător al dreptei credințe împotriva erezilor.

Sfântul Ambrozie s-a născut probabil la Trier, în Germania, între anii 337 și 340, într-o familie de rang senatorial, creștină.

Sfânta Muceniță Filoftea - „iubitoarea de Dumnezeu”

mâno-bulgar” întemeiat și condus o vreme de frații români Petru și Asan. Se spune că și mama Sfintei Filoftea era româncă de neam și era o femeie foarte evlavioasă. De la ea a deprins Filoftea dragostea de Dumnezeu și de aproapele și faptele de milostenie.

De mică Filoftea rămâne orfană. După o vreme tatăl ei se recăsătorește. De multe ori mama vitregă o trimitea pe Filoftea să ducă tatălui ei mâncare la câmp. Dar, miloasă, pe drum aceasta împărțea din bucate oamenilor săraci pe care îi întâlnea. Uimit că soția nu-i trimitea destulă hrană, tatăl o întreabă pe soție de face aceasta. Soția îi răspunde că nu e vina ei, ci a copilei care dă pe drum din mâncare săracilor. Urmărind-o, tatăl s-a convins că așa este. A scos atunci secura pe care o asupra sa și a aruncat-o asupra fetei. A rănit-o grav la un picior, încât curând aceasta muri, la vârsta de numai 12 ani.

Vrând să ridice trupul fetei, tatăl nu reușește, căci era foarte grea. Aleargă la biserică, la episcopul cetății. Sobor de preoți și credincioși vin și înalță rugăciuni

pentru a-i ridica și duce trupul în catedrala cetății. Pentru că nu reușesc, înțeleg că nu era voia Sfintei să fie dusă în cetate și încep să rostească numele diferitelor cetăți, biserici și mănăstiri din dreapta și stânga Dunării. Doar când au rostit numele bisericii „Sfântul Nicolae” de la Curtea de Argeș, trupul Sfintei s-a făcut ușor.

Voievodul Radu Negru a venit la Dunăre, cu episcopi, preoți și mult popor, și a dus moaștele Sfintei Filoftea în biserica de la Curtea de Argeș. Acum 500 de ani, în anul 1517, domnitorul Neagoe Basarab a ctitorit Mănăstirea Curtea de Argeș, mutând în biserica moaștele Sfintei. Azi ele se află în paraclisul bisericii Mănăstirii Curtea de Argeș.

La 28 februarie 1950, Sfântul Sinod al Bisericii noastre a hotărât generalizarea cultului unor sfinți cu moaște în țara noastră, între care și Sfânta Muceniță Filoftea de la Curtea de Argeș. ❖

Sfânta s-a născut pe la începutul veacului al XIII-lea în orașul Târnovo, capitala „Imperiului ro-

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 3 - 10 DECEMBRIE 2017

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 3 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 31-a după Rusalii (Vindecarea orbului din Ierihon) Utrenia, Sfânta Liturghie
Mărti 5 decembrie	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Slujba de priveghere
Miercuri 6 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	HRAM - Sf. Ier. Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni – Utrenie, Sfânta Liturghie
Joi 7 decembrie	17 ⁰⁰ -19 ³⁰ 08 ⁰⁰ -12 ³⁰	Vecernie cu Litie, Acatist Sf. Mc. Filoftea de la Curtea de Argeș; Sf. Ier. Ambrozie, episcopul Mediolanului – Utrenie, Sfânta Liturghie
Vineri 8 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie, Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 9 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 10 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 27-a după Rusalii (Tămăduirea femeii gârbove) Utrenia, Sfânta Liturghie

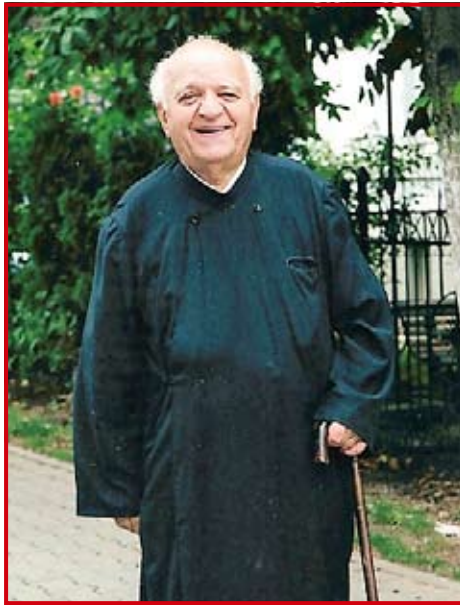
ANUNȚ IMPORTANT

Luni 4 decembrie 2017, vom face vizita noastră de Sf. Nicolae la copiii de la Centrul „Sf. Margareta”.
Ca de obicei sperăm să-i bucurăm cu darurile noastre pe micii noștri prieteni, să le aducem ceva din frumusețea sărbătorilor din Postul Crăciunului și a Nașterii Domnului.
Vă așteptăm pe toți cei care doriți și puteți să contribuiți financiar sau material.
Ajutorul dvs. îl puteți oferi adresându-vă dnei Ioana Rusu, coordonatoarea Sectorului Social (tel. 0721 258 471) sau la pangarul bisericii.
Delegația noastră va pleca cu ajutoarele strânse în data de 4 decembrie 2017, ora 17, din poarta bisericii.

CRÂMPEIE DIN ISTORIA RUGULUI APRINS ȘI A TEMNIȚELOR COMUNISTE, POVESTITE PE VIU

Duminica trecută jurnalistul Răzvan Bucuroiu ne-a lansat invitația de a medita la vârsta noastră spirituală, insistând asupra importanței întâlnirii noastre, la locul și timpul potrivit, cu oameni providențiali. Astăzi revenim la Rugul Aprins și la mărturisirile unui preot trecut prin temnițele comuniste. Aflat la vârsta senectuții Părintele Profesor Nicolae Bordașiu a avut parte în viața sa de multe întâlniri harice.

S-a născut la 22 mai 1924 în satul Săbolciu din județul Bihor. Tatăl său, Gheorghe, a fost învățător și preot. Un luptător, susține părintele Nicolae Bordașiu, pentru unitatea României: „Tânăr fiind, entuziast și cu dragoste de țară și de poporul românesc, a fost unul dintre cei prezenți pe Câmpia de la Alba Iulia care au zis: «Vrem să ne unim cu țara!»”. Mama sa, Maria, era nepoată de văr a Mitropolitului Vasile Mangra. Studiile le-a început în satul natal, apoi a făcut cinci clase la liceul Gojdu din Oradea. La cedarea Ardealului de Nord, familia se refugiază în satul Poiana Moșilor. Liceul îl termină la Beiuș, apoi urmează la București cursurile Facultăților de Teologie și Farmacie. Printre profesorii săi s-au aflat marii dascăli și preoți precum Ioan G. Coman, Petre Vintilescu, Nae Popescu, Roventă, Gala Galaction, Tudor Popescu și Ioan G. Savin. Colegi de facultate i-a avut pe mitropoliții Nicolae Corneanu, Valeriu Anania, Antonie Plămădeală, Episcopii Roman Stanciu și Gherasim Cristea, Arhimandritul Roman Braga. A făcut parte din grupul de tineri de la „Rugul Aprins” de la mănăstirea Antim. Împreună cu Nae Nicolau, Roman Braga, Vladimir Streinu, Andrei Scrima și alții au primit binecuvântarea rugăciunii de la părintele Ioan cel Străin – Ivan Kulighin. A fost președintele Asociației Studenților de Teologie. Cu binecuvântarea părintelui Benedict Ghiuș, împreună cu Roman Braga și Gh. Domășneanu au înființat Asociația Tineretului Ortodox Studențesc (ATOS) fapt care a dus la arestarea multora dintre ei în 1948.

Șapte ani a stat Părintele Nicolae ascuns (1948-1955) prin satele bihorene, fiind căutat de securitate pentru o condamnare în lipsă la 20 de ani închisoare. Este arestat în 1955, anii grei de temniță i-a petrecut la Timișoara, Jilava, Oradea și Aiud, fiind deținut politic între anii 1955 și 1964.

După eliberare, întâlnirea cu Patriarhul Justinian din 1968 i-a schimbat drumul vieții. Acesta i-a obținut cu greu numirea ca profesor la Seminarul Teologic din București. Este hirotonit diacon și apoi preot de către Patriarhul Justinian de Sf. Andrei, la 30 noiembrie 1969. În acest timp urmează studiile de doctorat la

Facultatea de Teologie, având ca îndrumător pe părintele Stăniloae. În 1973 pleacă la studii la Paris și datorită părintelui Stăniloae îl întâlnește pe Emil Cioran, cunoscându-l și pe preotul Virgil Gheorghiu. De mare importanță a fost relația sa cu teologii de la Institutul Saint-Serge: Clement Olivier și Michel Evdokimov.

Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica și Căldărușani

Gheorghe se naște în anul 1730 într-o familie credincioasă din Sălișteța Sibului. De tânăr dorește să-L urmeze pe Hristos, dar Ortodoxia din Transilvania trecea prin cumplite prigoniri. Așa că, la 19 ani trece în Țara Românească, ajunge la București și intră în slujba mitropolitului grec Roșca. Gheorghe îl va însoți pe acesta în 1750 la Constantinopol, apoi la Muntele Athos. În Mănăstirea Vatoped Gheorghe este făcut rasofor și diacon. După moartea mitropolitului devine ucenic al starețului Paisie de la Neamț la Schitul Sf. Ilie. Este călugărit în 1752 și hirotonit preot în 1754. În anul 1763 pleacă alături de alți peste 60 de călugări împreună cu starețul Paisie în Moldova la Mănăstirea Dragomirna. Doisprezece ani a fost aici ieromonah, duhovnic și econom al obștii. La ocuparea Bucovinei de către habsburgi, Sfântul Paisie se retrage cu o parte din obște la Mănăstirea Secu din Neamț.

În 1779, starețului Paisie i se încredințează și mănăstirea Neamț, iar Sf. Gheorghe vine cu el. În anul 1781, Sf. Gheorghe pleacă spre Athos. La București mitropolitul Grigorie al II-lea (1760-1787), îl convinge să preia Schitul Cernica – care era în ruină – pentru a-l reface. În doar

Revine în țară și din 1975 predă din nou la seminar până în 1981, când este transferat la Biserica Sf. Silvestru. A fost printre primii care au predat religia în școală după decembrie 1989. În colaborare cu „Comunitatea Taize” din Franța, din 1990 a organizat participarea tinerilor la întâlnirile tineretului creștin din Europa.

Împreună cu părintele Galeriu obține de la biserica San Silvestro din Roma sfinte moaște ale Sf. Silvestru, pe care le-a adus de la Roma P. F. Părinte Patriarh Teoctist și le-a depus în Biserica Sf. Silvestru din București, la 3 noiembrie 2002. După plecarea la Domnul a Părintelui Galeriu la 10 august 2003, va fi până în 2010 parohul bisericii Sf. Silvestru. Azi este preot slujitor la aceeași biserică, acolo unde a fost păstor peste 35 de ani.

Socotim că aceste informații despre Părintele Nicolae Bordașiu sunt o carte de vizită impresionantă. Așadar, vă invităm azi, 3 decembrie 2017, la orele 18, la conferința „Crâmpeie din istoria Rugului Aprins și a temnițelor comuniste, povestite pe viu”. Căci însuși Părintele Nicolae Bordașiu este istorie vie - o istorie minunată! - și împarte cu noi comori din trecutul poporului român și a credinței ortodoxe. Suntem onorați să primim o asemenea lecție de istorie și să aflăm tainele ei! ❖

cinci ani adună în jurul lui 103 ucenici.

În 1793, mitropolitul Filaret al II-lea îi încredințează și Mănăstirea Căldărușani, conducându-le pe amândouă până la moartea sa, în 3 decembrie 1806. A fost înmormântat la Mănăstirea Cernica, în fața Bisericii „Sfântul Lazăr”, zidită de el în 1804.

La 21 octombrie 2005, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române hotărăște canonizarea cuviosului stareț Gheorghe, iar la 3 decembrie 2005 are loc proclamarea canonizării la Mănăstirea Cernica. ❖

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	15 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Limba română cl. a VIII-a	Prof. Cioabă Cristina
	16 ³⁰ -17 ³⁰	Geografie cl. a XII-a	Prof. Dobre Cristina
	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Joi	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / matem. clasa a IV-a	Prof. Ruscescu Georgeta
Sâmbătă	14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Ing. Tomescu Paul